

Joels bok och den laodiceiska sjundedagsadventistförsamlingen – nummer fyrtiofem

Jeff Pippenger

2026-02-12

Nummer fyrtiofem

Översikt

Tredje Moseboken 23 identifierar tre prövningar inom pingstsäsongen för de etthundrafyrtiofyra tusen. Genom att sammanföra lövhyddohögtidens första dag med pingstdagen, och därefter sammanföra de fyrtio dagar då Kristus undervisade lärjungarna ansikte mot ansikte före sin himmelfärd med förstlingsfruktens dag, uppstår en övergripande struktur som representerar de tre änglarnas budskap.

När ”döden, begravningen och uppståndelsen” tillämpas som ett enda profetiskt vägmärke som har tre steg, såsom det framställs genom Kristi dop, finner vi att fem dagar efter uppståndelsen, på förstlingsfruktens dag, infaller slutet på det sju dagar långa det osyrade brödets högtid som en helig sammankomst. Således följer, vid Kristi uppståndelse, vilken sammanfaller med förstlingsoffret, en period på fem dagar.

Vid slutet av den struktur som skapas genom att den första dagen i lövhyddohögtiden sammanställs med pingstdagen, finns ytterligare ett vägmärke med tre steg, också följt av fem dagar, som sträcker sig fram till pingsten.

Mellan dessa två ”trestegs-vägmärken följda av fem dagar” ligger en period om trettio dagar. När vi låter lövhyddohögtidens första dag sammanfalla med pingstdagen, förstår vi att fem dagar före lövhyddohögtiden var försoningsdagen. Tio dagar före försoningsdagen var basunhögtiden. De fyrtio dagar då Kristus undervisade ansikte mot ansikte efter sin uppståndelse på förstlingsfruktens dag, sammanfaller fem dagar efter basunhögtiden och fem dagar före försoningsdagen.

Detta trestegsvägmärke av Hans ”död, begravning och uppståndelse”, följt av fem dagar fram till det osyrade brödets högtids slut, upprepas sedan trettio dagar senare i det trestegsvägmärke av ”basuner, himmelfärd och dom”, som därefter följs av fem dagar fram till pingsten. Det inledande trestegsvägmarket definieras lätt som ett vägmärke med tre steg, eftersom det direkt identifieras som sådant genom Kristi dop, vilket symboliserar Hans ”död, begravning och uppståndelse”. Dopet var alfa till den heliga perioden om 1 260 dagar, vilken kulminerade i Hans ”död, begravning och uppståndelse”, som var omega till de 1 260 dagarna.

Det trestegsvägmärke som finns vid slutet av den pentekostala perioden måste urskiljas genom profetisk tillämpning. I den pentekostala periodens femtio dagar återfinns samma struktur i början och i slutet. Grundat på principen att Kristus alltid illustrerar slutet genom början kan vi identifiera

basunhögtiden, följd av himmelsfärden, följd av försoningsdagen, följd av fem dagar, såsom ett ”trestegsvägmärke följt av fem dagar.”

Vi prövar också de föreslagna tre stegen mot de bibliska riktlinjerna beträffande kännetecknen för vart och ett av de tre stegen. Dessa tre steg framställs gång på gång i Guds Ord. De är de tre änglarna; de är förgården, det heliga och det allra heligaste; de är den helige Andes verk i att överbevisa om synd, rättfärdighet och dom. Att identifiera basunhögtiden, himmelsfärden och försoningsdagen som dessa tre steg förutsätter att vart och ett av stegen står i överensstämmelse med det fastställda bibliska vittnesbördet.

Basunerna är ett varningsbudskap, och det är förbundet med den förste ängeln som ropar: ”Frukta Gud.” Kristi himmelsfärd är en symbol för härligheten i hans andra ankomst, ty den andre formuleringen hos den förste ängeln är: ”Ge honom ära.” Försoningsdagen är domen som symbol, och den tredje formuleringen hos den förste ängeln är: ”Hans doms stund har kommit.” Det finns flera sätt att urskilja att de profetiska kännetecknen hos de tre stegen i waymarken vid slutet av pingstsäsongen representerar de tre stegen i det eviga evangeliet, där många blir ”renade, gjorda vita och prövade”.

Då detta är så, kan ni alltså se att i det första vägmärket av tre steg ges förstlingsoffret av korn, och i det sista vägmärket av de tre stegen ges förstlingsoffret av vete. Ni kan då se att de tre alfa-stegen i pingsttidens period betecknar osyrat bröd, men att omega-vägmärket av tre steg betecknar syrat bröd. Ni kan till och med se att det är i vägmärket av tre steg i början som Kristus blev upplyft för att dra alla människor till sig, och att det i det avslutande vägmärket av tre steg är baneret för de etthundrafyrtiofyra tusen som lyfts upp för att dra hedningarna.

Den första och den tredje ängeln är på den profetiska nivån samma ängel, ty den första är början — och den tredje är slutet. Den första alfaängeln tillkännager domens öppnande, och den sista omegaängeln tillkännager domens avslutning. Den första ängeln budskap gavs kraft genom Islams uppfyllelse den 11 augusti 1840, och den tredje ängeln gavs kraft genom en uppfyllelse av Islam den 11 september. Syster White upplyser oss om att både den första och den tredje ängeln uppdag var att upplysa jorden med sin härlighet. Andra vittnesbörd är rikligt förekommande, och de ger rikligt stöd för att identifiera den pentekostala säsongens struktur så som den framställs i de femtio dagarna från Kristi uppståndelse till pingsten, med de första tjugotvå verserna i Tredje Moseboken tjugotre och de sista tjugotvå verserna i Tredje Moseboken tjugotre. Mellan de två vägmärken som utgör ett vägmärke av tre steg följt av fem dagar finns en trettiodagarsperiod som representerar den andra ängeln.

Det första vägmärket med ”tre steg följda av fem” dagar är den första ängeln, de trettio dagarna är den andra ängeln, och det andra vägmärket med ”tre steg följda av fem” dagar är den tredje ängeln. Dessa tre steg omfattar hela pingstsäsongen fram till pingsten, som därefter markerar början på lövhyddhögtidens sju dagar, vilka representerar utgjutelsen av det sena regnet under söndagslagens kris, med början vid söndagslagen i Förenta staterna och fortsättande till dess att Mikael står upp och människans nådatid avslutas. Strukturen är gudomlig, men den medför några allvarliga överväganden.

Allvarliga överväganden

Det är uppenbart att vägmarken som representeras av ”basunerna, himmelsfärden och domen” är lackmusprovet och det tredje provet. Det tredje provet är alltid lackmusprovet, där karaktären uppenbaras, men aldrig utvecklas.

”Karaktären uppenbaras genom en kris. När den allvarliga rösten vid midnatt förkunnade: ’Se, brudgummen kommer; gå ut för att möta honom’, väcktes de sovande jungfrurna ur sin slummer, och det blev uppenbart vilka som hade gjort sig redo för händelsen. Båda grupperna överraskades, men den ena var beredd för nödläget, och den andra befanns vara utan beredelse. Karaktären uppenbaras genom omständigheterna. Nödlägen för fram karaktärens sanna halt. Någon plötslig och oförutsedd olycka, sorg eller kris, någon oväntad sjukdom eller ångest, något som för själen ansikte mot ansikte med döden, kommer att uppenbara karaktärens sanna inre beskaffenhet. Det kommer att bli uppenbart huruvida det finns någon verklig tro på Guds ords löften eller inte. Det kommer att bli uppenbart huruvida själen uppehålls av nåden, om det finns olja i kärlet med lampan.”

”Prövningstider kommer över alla. Hur förhåller vi oss under Guds prövning och rannsakan? Slocknar våra lampor? eller håller vi dem fortfarande brinnande? Är vi beredda för varje nödläge genom vår förbindelse med Honom som är full av nåd och sanning? De fem kloka jungfrurna kunde inte meddela sin karaktär åt de fem oförståndiga jungfrurna. Karaktären måste formas av oss som individer.” Review and Herald, 17 oktober 1895.

När vägmärket för basunhögtiden anländer, blir din karaktär för evigt besegrad, du upphöjs såsom ett baner, och dina synder blir för evigt utplånade. De tre stegen representerar tre aspekter av beseglingen. Ankomsten av Midnattsropets budskap uppenbarar dem som har olja och som upphöjs såsom ett baner när deras synder avlägsnas. Budskapet, verket och sigillet är alla ett och samma vägmärke. Det är ett vägmärke ”som för själen ansikte mot ansikte med döden” på grund av en ”oväntad olycka”. Islams basun representerar den ”oväntade olyckan”. Vid den tidpunkten förkunnas budskapet: ”Se, Brudgummen kommer”, fem dagar före söndagslagen, då budskapet övergår i den tredje ängelns höga rop.

Vägmärkets tre steg är kännetecknande moment i förseglingen av och upphöjandet av de etthundrafyrtiofyra tusen, strax före söndagslagen. Det är tydligt att lackmustestet ”basuner, himmelsfärd och dom” har framställts genom lägermötet i Exeter. De fem dagarna mellan försoningsdagen och pingsten representerar de sextiosex dagarna från slutet av lägermötet i Exeter den 17 augusti till den 22 oktober 1844, då dörren stängdes. Dessa sextiosex dagar i millerithistorien illustrerar de sista dagarna, och i detta avseende illustrerar de förkunnelsen av Midnattsropets budskap genom de etthundrafyrtiofyra tusen.

De fem dagarna fram till pingsten motsvarar de sextiosex dagarna då milleriterna förkunnade Midnattsropets budskap, vilket också förebildades genom Kristi triumfatoriska intåg i Jerusalem. Det första av de tre stegen är basunhögtiden, vilken är den sjunde basunen, eller det tredje ve, eller islam i de yttersta dagarna, och Kristi triumfatoriska intåg föregicks av att en åsna löstes.

Profetiskt sett identifierar detta att lösandet av åsnan markerar början på det triumfatoriska intåget, vilket är Midnattsropet. Bibelns profetior ska i de sista dagarna tillämpas på det sjätte riket i Bibelns profetia – jorddjuret, Förenta staterna. Islam kommer att slå till mot Förenta staterna, såsom det gjorde den 11 september, och därmed markera början på förkunnelsen av Midnattsropet genom ett betydande angrepp mot Förenta staterna från islams sida, och slutet på förkunnelsen av Midnattsropet med ytterligare ett betydande angrepp mot Förenta staterna från islams sida, ty Jesus illustrerar alltid slutet på en sak med början på en sak.

Pingstbudskapet är budskapet i det höga ropet, och det höga ropet är helt enkelt en stegring av Midnattsropets budskap. I den milleritiska historien upphörde Midnattsropet när dörren stängdes den 22 oktober 1844, och det upphör när dörren stängs vid söndagslagen i de yttersta dagarna. Vid Pingsten förkunnade Petrus Joels budskap, och Pingsten är Midnattsropets omega-avslutning; därför måste Petrus, som Midnattsropets alfa-början, av profetisk nödvändighet också frambära Joels budskap. Vid Midnattsropet befinner sig Petrus i Apostlagärningarna kapitel två, i övre salen vid tredje timmen, och sedan samma dag vid nionde timmen är han i templet och förkunnar Joels budskap.

Petrus är symbolen för de etthundrafyrtiofyra tusen vid pingsten, vilken är slutet på Midnattsropet, och han är symbolen för de etthundrafyrtiofyra tusen vid början av Midnattsropet. Beseglingen och uppresandet av de etthundrafyrtiofyra tusen börjar med att åsnan löses, när islam slår till. När milleriterna lämnade lägermötet i Exeter bar de budskapet fram som en flodvåg och förebildade symboliskt de etthundrafyrtiofyra tusen som upprepar den erfarenheten.

Denna tillämpning blir allvarligare när man inser att Petrus representerar dem som förkunnar Midnattsropets budskap vid lakmus- och det tredje provet under pingstsäsongen. Den tredje timmen för Petrus vid Pingsten placerar honom i den övre salen, och den övre salen är också de tio dagarna före Pingsten. Det andra provet under pingstsäsongen är templets trettiodagarsprov som följer efter det grundläggande provet. Templets andra prov kräver att de trogna genom tro träder in i det Allraheligaste, där deras synder blir utplånade och där de genom tro sitter med Kristus i himmelska sfärer. Apostlagärningarna upplyser oss om att Petrus började sin predikan över Joels bok vid tredje timmen i den övre salen; sedan, vid nionde timmen, befann han sig i templet.

Men Petrus trädde fram tillsammans med de elva, höjde sin röst och sade till dem: Ni judiska män och alla ni som bor i Jerusalem, detta må vara er bekant, och hör mina ord: Ty dessa är inte druckna, såsom ni menar, eftersom det endast är tredje timmen på dagen. Nej, detta är det som blev sagt genom profeten Joel. ... Petrus och Johannes gick tillsammans upp till templet vid böntimmen, den nionde timmen. Apg. 2:14–16; 3:1.

Kristus blev fastspikad på korset vid tredje timmen, och Han dog vid nionde timmen. Hans död, begravning och uppståndelse utgör ett riktmärke med tre steg. Det tredje steget, förstlingsfruktens dag, inleder de femtio dagar som avslutas vid pingsten. I pingsttidens alfa utgör tredje och nionde timmen en tydlig kontrast, ty Kristus levde vid tredje timmen och var död vid nionde. Petrus var i övre salen vid tredje timmen och i templet vid nionde.

Pingstens period om femtio heliga dagar i Kristi tid var en helig profetisk tidsperiod, direkt förbunden med profetian om tvåtusen trehundra år. Den var särskilt förbunden med den sista veckan av de fyrahundranittio åren för den judiska nationen i Daniel nio. Den heliga veckan, då Kristus bekräftade förbundet, var delad i två lika perioder om 1 260 profetiska dagar. Veckans hjärta var korset. Korset utmärker den tredje och nionde timmen, och Petrus vid pingsten gör detsamma. År 34, vid slutet av samma heliga vecka, när Kornelius sände bud efter Petrus från Caesarea Maritima, var det den nionde timmen.

I Caesarea fanns en man vid namn Cornelius, en centurion vid den kohort som kallades den italienska kohorten, en from man som fruktade Gud med hela sitt hus och gav folket rikligt med allmosor och alltid bad till Gud. Omkring nionde timmen på dagen såg han tydligt i en syn en Guds ängel komma in till honom och säga till honom: »Cornelius.« När han såg på honom, greps han av fruktan och sade: »Vad är det, Herre?« Då sade han till honom: »Dina böner och dina allmosor har stigit upp till en åminnelse inför Gud. Och sänd nu några män till Joppe och låt hämta en man vid namn Simon, som kallas Petrus.« Apostlagärningarna 10:1–5.

Nästa dag går Petrus upp på taket för att be vid sjätte timmen.

Nästa dag, medan de var på väg och närmade sig staden, gick Petrus upp på taket för att be vid sjätte timmen. Och han blev mycket hungrig och ville äta. Men medan de gjorde i ordning maten, föll han i hänryckning och såg himlen öppnad och något som liknade ett kärl sänkas ner till honom, såsom en stor linneduk, fäst i sina fyra hörn och nedsläppt till jorden. I den fanns alla slags jordens fyrfotadjur och vilda djur och kräldjur och himlens fåglar. Och en röst kom till honom: ”Stå upp, Petrus; slakta och ät.” Men Petrus sade: ”Nej, Herre; jag har aldrig ätit något oheligt eller orent.” Då talade rösten till honom för andra gången: ”Vad Gud har renat, det skall inte du kalla oheligt.” Detta skedde tre gånger; sedan togs kärlet åter upp till himlen. Apg. 10:9–16.

Kallelsen till Petrus att komma till Caesarea sker vid nionde timmen, när en ängel anländer för att tala till Kornelius. Kornelius representerar Guds andra barn som kallas ut ur Babylon vid söndagslagen. Den ängel som anländer vid söndagslagen är den andra rösten i Uppenbarelseboken arton, som kallar dem som fortfarande är i Babylon att fly. Petrus är de etthundrafyrtiofyra tusen och Kornelius är elfte timmens arbetare, vilka för Petrus framställs som orena djur. Förhållandet mellan Petrus och Kornelius är förhållandet i Uppenbarelseboken sju, där de etthundrafyrtiofyra tusen identifieras i samband med den stora skaran. Petrus blev tre gånger befalld att stå upp, slakta och äta. Som de etthundrafyrtiofyra tusen är kallelsen från Kornelius den punkt där baneret befalls att resa sig.

Kornelius befinner sig i Caesarea Maritima, som ibland kallas Caesarea vid havet.

Uppenbarelseboken sjutton upplyser oss om att ”vattnen” ”är folk och skaror och nationer och tungomål”. Vattnen betecknar dem som står utanför Guds kyrka, och i Uppenbarelseboken liksom i Petrus syn av de orena djuren representerar talet fyra hela världen. Fyra olika djur finns i Petrus syn, och de sänks ned i en duk som hålls i sina fyra hörn. Förhållandet mellan Petrus och Kornelius framställs också genom Noa och djuren som gick in i arken.

Petrus var i Joppe, vilket betyder ”ljus och skön”, ty såsom en symbol för de etthundrafyrtiofyra tusen är Petrus det ljusa och sköna baneret för hedningarna. Den nionde timmen vaknar hedningarna till baneret, vilket syster White identifierar som sabbaten, Guds lag, den tredje ängelns budskap och missionärerna runt om i världen som bär de sista dagarnas budskap. Kornelius väcktes till baneret när ängeln kom vid den nionde timmen i Caesarea vid havet. Budskapet vid pingstens söndagslag går sedan ut till världen – havet.

Banérets uppresande framställs också som att Herrens hus blir upphöjt över bergen, och Petrus bad på taket till den sköna, ljusa staden Joppe, vid sjätte timmen, strax före söndagslagen vid nionde timmen. När de etthundrafyrtiofyra tusen förseglas, kommer omständigheterna i världens kris att förmå Guds andra barn, som ännu är i Babylon, att söka efter ljus. De leds att finna Petrus på taket till huset i Joppe.

Petrus var också i Caesarea Filippi i Matteus sexton. Caesarea Filippi vid Hermons bergs fot hade samma namn som Caesarea vid havet, men det förelåg en tydlig kontrast, eftersom den ena staden låg på land och den andra vid havet. Kristi korsfästelse vid tredje timmen och hans död vid nionde timmen anger en tydlig kontrast mellan liv och död. Petrus vid pingstens tredje och nionde timme anger en tydlig kontrast från den övre salen till templet. Caesarea på land eller Caesarea vid havet representerar den nödvändiga profetiska kontrasten mellan tredje och nionde timmen, men det finns ingen direkt hänvisning till tredje timmen när Petrus var i Caesarea Filippi. På två eller tre vittnens utsaga blir en sak fastställd, och genom tredje och nionde timmen vid korset och även på pingstdagen framställs båda bilderna genom en enda person, vare sig Kristus levande eller i graven, eller Petrus i den övre salen eller i templet.

Det tredje vittnesbördet om en tredje och nionde timme vid de två Caesarea identifierar Petrus som huvudpersonen i båda fallen, såsom Kristus var i början av den pingstliga perioden och Petrus vid slutet av samma period. Tredje timmens alfa-karaktär är densamma som nionde timmens omega-karaktär och utgör ett vittnesbörd om att Caesarea Filippi är de två Caesareas alfa. Det andra vittnesbördet är att båda städernas namn är detsamma, så att huvudpersonens namn och stadens namn är detsamma. Ett tredje vittnesbörd är kontrasten mellan land och hav. När Petrus var i Caesarea Filippi, var det den tredje timmen. Det är här som budskapet blir än mer allvarligt.

Det är riktigt att sammanföra två städer med samma namn, vilket är vad vi gör, men vi införlivar också den tredje och nionde timmen i tillämpningen på grundval av Kristi vittnesbörd på korset och Petrus vid pingsten. Genom att föra samman de tre linjerna – Kristi tredje och nionde timme, Petrus vid pingstens tredje och nionde timme – fastställer vi den tredje timmen vid Caesarea Filippi. Just samma profetiska logik skall tillämpas på Kornelius vid nionde timmen, Petrus vid sjätte timmen och därefter Petrus vid Caesarea Filippi vid tredje timmen.

Petrus befinner sig vid alla tre vägmärkena; Kornelius är vid den sjätte och nionde timmen tillsammans med Petrus, men inte vid den tredje i Caesarea Filippi. Linjen hålls samman, ty varje steg utgörs av den tredje, sjätte respektive nionde timmen från Caesarea Filippi till Joppe till Caesarea Maritima. Båda Caesarea hade sina kulturella rötter knutna till såväl Grekland som Rom, men Caesarea Filippis särskilda kännetecken var förkroppsligandet av avlägsen, mystisk

hedendom, medan Caesarea vid havet var ett kommersiellt och administrativt centrum, där grekisk kultur förenades med romersk styrelse. Caesarea Filippi var en symbol för kyrkopolitik och Caesarea Maritima för statskonst.

I linjen från Caesarea till Caesarea är Joppe det mellersta steget av tre steg. De tre stegen representeras av den tredje, sjätte och nionde timmen. Caesarea vid havet vid den nionde timmen är söndagslagen, när evangeliet går till hedningarna. Tre timmar tidigare, vid den sjätte timmen, är Petrus i Joppe, den ljusa och skinande staden. Tre timmar dessförinnan är Petrus vid basunhögtiden vid den tredje timmen. Caesarea till Caesarea är Midnattsropets period. Petrus representerar dem som förkunnar Midnattsropet från början ända till slutet, ty Jesus sammanför alltid början med slutet. Midnattsropet börjar med att åsnan löses vid basunhögtidens vägmärke, där Petrus förkunnar Joels budskap.

Petrus befinner sig vid basunhögtidens trestegs-vägmärke: himmelsfärden, följd av dom. Vid detta vägmärke i Matteus sexton väcks frågan om vem Kristus var. Petrus namn förändras, och Kristus förklarar att det är på denna Klippa som Han bygger sin församling. Klippan, som templet är byggt på, är grunden, och Petrus i Caesarea Filippi är den första ängelns budskap, vilket är grundbudskapet. När Petrus kommer till nästa steg, i Joppe, far han upp såsom Kristus gjorde vid slutet av de fyrtio dagarna av undervisning ansikte mot ansikte. Himmelsfärden är också en parallell till korset, frälsningshistoriens främsta baner; och korset är indelat i två delar, med de två rövarena, förhängets rämmande in till det Allra Heligaste och mörkret och timmarna.

Från sjätte timmen blev det mörker över hela landet ända till nionde timmen. Och vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst och sade: Eli, Eli, lama sabachthani? Det betyder: Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? Matteus 27:45, 46.

I Joppe, vid sjätte timmen, befinner sig Petrus vid en profetisk skiljelinje, mellan de förlorade och de frälsta, mellan ljus och mörker och mellan början och slutet av midnattsropet. Detta avbrott betonar övergången från Laodicearörelsen hos de etthundrafyrtiofyra tusen till Filadelfiarörelsen hos de etthundrafyrtiofyra tusen. Det markerar det fullständiga förkastandet av den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan. Denna stängda domsörr, representerad av försoningsdagen, kommer fem dagar före den pentekostala söndagslagen. Den domen föregås av himmelsfärden, och dessförinnan av basunbudskapet. Dessa tre steg representerar det vägmärke där Guds sigill anbringas, och midnattsropets budskap förkunnas av den triumferande församlingen för dem som representeras av Kornelius.

Petrus förkunnar budskapet vid pingsten, och pingsten markerar slutet på Midnattsropets budskap. Det är därför av profetisk nödvändighet att Petrus också förkunnar budskapet vid början av Midnattsropets period. Begynnelsen åskådliggör alltid slutet. Petrus' Midnattsropsbudskap får kraft när Islams åsna löses och angriper Förenta staterna, såsom den åter gör vid söndagslagen. Att Petrus förkunnar budskapet vid pingstens tredje och nionde timme identifierar Midnattsropets början och slut.

I den tidslinje vi betraktar börjar de fyrtio dagar som slutar vid Kristi himmelsfärd också de tio dagarna i övre salen. Fem dagar in i de tio dagarna anger försoningsdagen att Israels synder har

blivit utplånade och att församlingen har gjort sig redo. Det var vid tredje timmen som Petrus var i övre salen på pingstdagen. Vid nionde timmen av söndagslagen förändras budskapet från midnattens budskap till det höga ropet.

Förkunnelsen av Midnattsropets budskap genom Petrus äger rum när han befinner sig i den tredje timmen. Detta budskap kännetecknas av basunhögtiden, när åsnan löses, och av Caesarea Filippi, och Caesarea Filippi är också Panium. Panium framställs i vers tretton till femton i Daniel elva. Petrus identifierar inte endast ett islamiskt angrepp mot Förenta staterna när åsnan löses vid inledningen av förkunnelsen av Midnattsropet, utan Petrus befinner sig samtidigt vid slaget vid Panium som leder till söndagslagen. Slaget vid Panium är en parallell händelse till det islamiska angreppet mot Förenta staterna.

Vi kommer att fortsätta behandla dessa ting i nästa artikel.